

**Prasība, kas celta 2011. gada 21. decembrī — Itālija/
Komisija**

(Lieta T-661/11)

(2012/C 49/57)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — *G. Aiello, avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2011. gada 14. oktobra Lēmumu C(2011) 7105 daļā, kurā no Kopienas finansējuma ir izslēgti un Itālijas Republikas budžetā ir iekļauti atsevišķi izdevumi, kas attiecināti uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA).

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētā lēmuma pamatā ir divas izmeklēšanas, kuras Komisija veica attiecībā uz 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. un 2006./2007. piena kvotas gadu, un tajā šajā ziņā attiecībā uz Itāliju ir ierosināts veikt finanšu korekciju kopumā EUR 85 625 455 apmērā.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

a) 2006. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 885/2006⁽¹⁾ 11. panta, 1997. gada 23. decembra dokumentā VI/5330/97 ietvertu Vadlīniju attiecībā uz finansiālo seku aprēķinu ELVGF grāmatojumu noskaidrošanas lēmuma sagatavošanas ietvaros un EK līguma 230. panta pārkāpums un/vai kļūdaina piemērošana pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ.

Šajā ziņā tiek apgalvots, ka korekcijas ar nemainīgu likmi piemērošana šajā lietā neesot pieļaujama, jo pēc veiktajām pārbaudēm — kaut arī dažos gadījumos tās tika veiktas novēloti — esot bijis iespējams pārbaudīt varbūtējās “pārlietu zemās deklarācijas” un piemērot sodus nepatieso deklarāciju iesniedzējiem, tādējādi atgūstot varbūtēji nenomaksāto papildmaksājumu un novēršot ekonomiska kaitējuma rašanos Kopienas budžetam nepietiekamu ieņēmumu dēļ.

b) 2004. gada 30. marta Regulas (EK) Nr. 595/2004⁽²⁾ 21. panta un 22. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums un/vai kļūdaina piemērošana.

Šajā ziņā tiek apgalvots, ka piemērojamajā tiesiskajā regulējumā attiecībā uz pircēju pārbaudi tiek ņemts vērā nevis šo pircēju skaits, bet gan tā piena daudzuma procentuālais īpatsvars, attiecībā uz kuru ir jāveic pārbaude, un tam ir jāaptver vismaz 40 %

no pirms korekcijas veikšanas par attiecīgo laikposmu deklarētā piena daudzuma. Būtībā ir acīmredzams, ka ELVGF finansēšanas sistēmai radītais risks ir cieši saistīts ar katras dalībvalsts saražoto kopējo piena daudzumu. Tieši ņemot vērā šo daudzumu, ir jāizvērtē kaitējuma, kas attiecībā uz Kopienas budžetu var rasties papildmaksājuma nenomaksāšanas dēļ, rašanās risks.

c) iepriekš minētās 2006. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 885/2006 11. panta, 1997. gada 23. decembra dokumentā VI/5330/97 ietvertu Vadlīniju attiecībā uz finansiālo seku aprēķinu ELVGF grāmatojumu noskaidrošanas lēmuma sagatavošanas ietvaros, samērīguma principa un EK līguma 230. panta pārkāpums un/vai kļūdaina piemērošana pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ.

Prasību iesniegusi valsts uzskata, ka Komisija ir izmantojusi daļu no finanšu korekcijas procentuālā īpatsvara, lai aprēķinātu iespējamo kvotas pārsniegumu un galīgo maksājumu, pievienojot to valsts ražošanas kvotas pārsniegumam un atdalot to ar mērķi pārdalīt to individuāliem reģioniem, attiecībā uz kuriem ir jāveic pārbaudes grāmatojumu noslēgšanai. Tomēr ar šāda veida pieeju tiek pārsniegts korekcijas ar nemainīgu likmi jēdziens un tas tiek piemērots patvaļīgi, no kā izriet samērīguma principa pārkāpums.

d) visbeidzot tiek norādīts uz EK līguma 253. panta pārkāpumu un/vai kļūdainu piemērošanu pamatojuma trūkuma vai tā nepietiekamības dēļ.

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV L 171, 90. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 30. marta Regula (EK) Nr. 595/2004, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērojama Padomes Regula (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (OV L 94, 22. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 28. decembrī — Müller/ITSB — Loncar (“Sunless”)

(Lieta T-662/11)

(2012/C 49/58)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Thomas Müller (Gütersloh, Vācija) (pārstāvis — *J. Schmidt, Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Loncar, SL (Sabadell (Barselona), Spānija)